

نوٲیژی به یانی

خه رمانیک له مژده و پاداشت

وه رگیړانی
پشتیوان حه سه ن که رهم

له بکلو کر او وه کلنر

www.ba8.org

✉ malpariba8@yahoo.com

هه همیشه له گه لمان بن بو به ر هه هه نو هه

کتیبی ژماره ﴿١٧١﴾ له کتیبخانه ی مالپه ری به هه شت

نویژی به یانی خه رمانیک له مژده و پاداشت

نویژی به یانی خه رمانیک له مژده و پاداشت

له ئاینی ئیسلامدا نویژ فه زلی دراوه به سه ره هموو خواپه رستیه کانی تر دا جگه له به کخواپه رستی نه بیته، وه خوی گه و ره دیاری کردوو و هه لی بژاردوو بو ئه وهی بیته جیا که ره وهی نیوان ئیمان و کوفر.

عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ "

(رواه مسلم) ، واته : له نیوان مروژ و شیرک و بیباوه ریدا و ازهینانه له نویژ.

وعن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ " (رواه الترمذي وغيره، وصححه الألباني في المشكاة برقم

(٥٧٤)

واته : ئه و په یمانه ی له نیوان ئیمه و بیباوه ران یان دوروه کاندایه بریتیه له نویژ جا ئه وهی نه یکات و وازی لی بهینیت ئه و کوفری کردوو.

هه ربویه چۆنیتی فه رزبوون و واجب بوونی نویژ جیا وازه له هه موو عیبادته کانی تر، به لکو به و شیویه بوو که پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به رز کرایه وه بو ئاسمان و له ویدا نویژی له سه ره فه رزکرا، بو ئه وهی ئوممهت پله و پایه ی نویژ بزنان و ریزی نویژ هه ست پی بکه ن، و به گه و ره سه یری بکه ن و بیته به رچاویان، بویه نویژ کۆله که ی دینه و ئه و پایه گرنگه یه که که دینی پی راگیراوه، جا هه رکاتیکیش ئه و پایه نه ماو رووخا ئه و دینه که شی رووخاوه په نا به خوا، هه ربویه دینی نیه ئه وهی نویژی نه بیته.

نوویژی به یانی خهرمانیک له مژده و پاداشت

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَصْبَحْتُ يَوْمًا قَرِيبًا مِنْهُ وَنَحْنُ نَسِيرُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ وَيُبَاعِدُنِي مِنَ النَّارِ ، قَالَ : " لَقَدْ سَأَلْتَنِي عَنْ عَظِيمٍ ، وَإِنَّهُ لَيْسِيرٌ عَلَيَّ مَنْ يَسْرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا ، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ " ، ثُمَّ قَالَ : " أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ ، كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ " ، قَالَ ثُمَّ تَلَا :

{ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ { حَتَّىٰ بَلَغَ { يَعْمَلُونَ } ثُمَّ قَالَ : " أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ كُلِّهِ ، وَعَمُودِهِ ، وَذُرُورَةِ سَنَامِهِ ؟ " قُلْتُ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : " رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ ، وَذُرُورَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ " ، ثُمَّ قَالَ : " أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَلَكَ ذَلِكَ كُلِّهِ ؟ قُلْتُ : بَلَى يَا نَبِيَّ اللَّهِ ، قَالَ : فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ قَالَ : " كُفَّ عَلَيْكَ هَذَا " ، فَقُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ : وَإِنَّا لَمُؤَاخِدُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ ؟ فَقَالَ : " تَكَلَّمْتَ أُمَّكَ يَا مُعَاذُ ، وَهَلْ يَكُوبُ النَّاسَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ - أَوْ عَلَىٰ مَنَاخِرِهِمْ - إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ " (أخرجه الترمذي وغيره ، وَقَالَ : هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحٍ وَضَعِيفِ سَنَنِ الترمذي برقم ٢٦١٦)

واته : موعازی کوری جه بهل ﷺ ده لیت : له گهل پیغه مبهری خوادا ﷺ بووم له

سه فهری کدا و روژیک لیبی نزیک بوومه وه که بهر پیکادا ده رویشتین :

و وتم نهی پیغه مبهری خوا هه وایم بدهری سه بارهت به کار و کرده ویه که ته گهر ته نجامی بدهم بمباته نیو به هه شته وه له ئاگری دۆزه خیش دوورم بخاته وه ، ته ویش فه رمووی :

نوڤڙي بهياني خهرمانيك له مژده و پاداشت

" بهراستی پرسپارت سه بارهت به شتيكى زور گهوره كرد، به لام ئاسانيشه بو كه سيك
خوا بوئى ئاسان كرديت (ئوئيش ئه وهيه):

خوا به تهنهها بپه رسته و هيچ هاوه لي بو بريار مه ده، و نوڙه كانت ته نجام بده و زه كات بده و
روژوي رهمه زانيش بگره و حه جي مالى خوايش بكه، پاشان فهرمووي: ئايا دهرگاكاني
خيتر پي پيشان نه ده م؟ روژو پاريزره (له تاوان و له ئاگر)، وه صه ده قه يش تاوان
ده كوژينيته وه وه كو چون ئاو ئاگر ده كوژينيته وه، ههروه ها نوڙيش له ناوه راستي
شه ودا، پاشان ئه م ئايه ته ي خوئنده وه { تَتَحَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ } حَتَّى بَلَغَ
{ يَعْمَلُونَ } پاشان فهرمووي: ئايا سه ري هه موو ئه مانه ت پي نه لي م و كو له كه و
چله پوپه ي هه موويانت پي ئاشنا نه كه م؟

و وتم: به لي ئه ي پيغه مبه ري خوا ، فهرمووي:

سه ري بابه ته كه ئيسلامه و كو له كه كه ي نوڙه و چله پوپه كه شي جيهاده، پاشان
فهرمووي: شتيك پي نه لي م هه موو ئه مانه له خو بگري ت؟ و وتم: به لي ئه ي پيغه مبه ري
خوا، ئه وئيش زماني خو ي گرت و فهرمووي ئه مه ت به سه، منيش و وتم:

ئه ي پيغه مبه ري خوا ، ئايا ئيمه ئه و شتانه ي كه به ده م و زماناندا دي ت
ليكو ئينه وه مان له گه لدا ده كري ت له سه ريان؟ ئه وئيش: فهرمووي: ئه ي موعاز له بار
دايكت بچيت، ئايا خه لكي وا هه يه به سه ر روومه تدا راده كي شرين بو ناو ئاگر له به ر
ئه وه نيه كه به زمانيان و تو يانه و له به ر به روبومي زمانيان ؟

وه له نيوان نوڙه كاندا نوڙي بهياني تاييه ت كراوه به زياده پاداشت و چا كه و خير و
فهزل ، چونكه ئه و نوڙه سه نكي مه حه كي ئيمان و باوه ره و نيشانه ي ته سليم بوون
و خو به ده سته وه دان و ملكه چي نواندنه بو خوا به شيويه ك كه برواداري پي له دو روو

نوێژی به یانی خه‌رمانیك له مژده و پاداشت

جیاده کریتتهوه، عبدالله ی کورپی ئیمامی عومەر (رضی الله عنهما) ده‌فرموی: " کنا إذا فقدنا الرجل في الفجر والعشاء أسأنا الظن به " (رواه الطبراني وابن خزيمة). واته: ئیمه ئه‌گه‌ر به کی‌کمان نه‌هاتایه بۆ نوێژی به یانی و عی‌شا ئه‌وا گومانی خراپمان پێی ده‌برد. نوێژی به یانی وه‌کو تاقی کردنه‌وه‌ی کۆتایی سال وایه، نوێژه‌کانی تر وه‌کو ئاماده‌کاریه‌کن بۆ نه‌نجامدانی نوێژی به یانی، له‌راستیدا ئه‌وه تاقی کردنه‌وه‌ی راسته‌قینه‌یه به ئه‌ندازه‌یه‌ک که ئه‌وه‌ی ئاماده‌ی بێت ئه‌وا سه‌رکه‌وتوو و براوه‌یه و ئه‌وه‌ش ئاماده‌ی نه‌بێت و نه‌یه‌ت ئه‌وا دۆرا و زیانباره.

هه‌روه‌کو چۆن ئه‌گه‌ر هاتوو خویندکار به‌دریژیی سال ئاماده‌بوو به‌لام له‌کاتی تاقی کردنه‌وه‌ی کۆتایی سالدا ئاماده‌نه‌بوو ئه‌وا به‌راسب و دۆراو و سه‌رنه‌که‌وتوو هه‌ژمار ده‌کریت، به‌هه‌مان شیوه‌ش نوێژی به یانی وه‌هایه ئه‌وه‌ی ئاماده‌ی نه‌بێت ئه‌وا له‌ دۆراو و خه‌ساره‌تمه‌ندان ده‌ژمی‌ری‌ت.

هه‌ر بۆیه شه‌رعی ئیسلام چه‌ندین پاداشت و خیری داناوه بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که نوێژی به یانی ده‌کات که بۆ نوێژه‌کانی تری دانه‌ناوه، جا ئه‌نجامده‌ری نوێژی به یانی براوه‌ی فه‌زله‌کانه‌و مزگی‌نی و مژده‌ی خو‌شی به‌رده‌که‌و‌یت و پێی دراوه، له‌و مژدانه‌ش:

مژده یه کهم

نورو رۆشنایهکی ته‌واو له رۆژی دوااییدا

هه‌رله کاتی ده‌رچوونی نوێژخوین له‌ماله‌وه بو‌ مزگه‌وت بو‌ ته‌نجامدانی نوێژی به‌یانی ته‌وا مژده له‌هه‌موو لایه‌کیه‌وه به‌سه‌ریدا ده‌رژیت، عَنْ بُرَيْدَةَ الْأَسْلَمِيِّ ، عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلَمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ ، بِالنُّورِ التَّامِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ " [رواه أبو داود والترمذي وصححه الألبان] واته: مژده‌ی نوریکی ته‌واو له‌رۆژی دوااییدا بده‌ن به‌وانه‌ی که به‌تاریکی ده‌رۆن بو‌ مزگه‌وته‌کان.

ئه‌مه‌ش واتای ته‌وه‌یه ته‌وه‌ی نه‌روات بو‌ نوێژی به‌یانی ته‌وا نوری ته‌واوی بو‌ نیه له‌ رۆژی دوااییدا، ئه‌مه‌ش یه‌که‌م ده‌رئه‌نجامی نه‌رۆیشتنه‌ بو‌ نوێژی به‌یانی که که‌م به‌ش بوونه له‌نور و پوناکی له‌ دوا‌رۆژدا.

جا هه‌روه‌کو چۆن ته‌وه‌ی پارێزگاری ده‌کات له‌ ته‌نجامدانی نوێژی به‌یانی ته‌وا چه‌ندین مژده‌و چاکه‌ی دلخۆشکه‌ری بو‌ هه‌یه، ئاوه‌هاش ته‌وه‌ی پارێزکار نه‌بیته‌ له‌سه‌ر نوێژی به‌یانی ته‌وا مژده‌ی ناخۆش و هه‌ره‌شه‌ی توند و سه‌ختی بو‌ هه‌یه.

نویتی به یانی خه رمانیک له مژده و پاداشت

مژدهی دووهم

باشتره له دنیا

ئه گهر نویتزخوین ههستا به ئه نجامدانی دوو رکعات سوننه تی پیش نویتی به یانی ئه واکتره له دنیا و ئه وهشی تییدایه.

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : "رَكَعَتَا الْفَجْرِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا" [رواه مسلم]، یعنی سنة الفجر واته: دوو رکعاتی سوننه تی نویتی به یانی چاکتره له دنیا و ئه وهشی تییدایه.

جا که سی پاریزگار له نویتی به یانی له مزگهوت به جه ماعت به لینی مژدهی خوش و پاداشتی گه وره و هه ولی دلخوشکهری پیدراوه، به شیوه یه که به هویه وه چیتز له نویتی به یانی که ی وهرده گریت و وه کو بلیی هه موو دنیای پی به خشراوه به ته وای جوانیه کانیه وه.

به لام ئه وهی دواکه و توه له نویتی به یانی و ئه نجامی نادات، له دنیا دا جگه له سه رشوری و نهنگی و ره وشت خراپی و دلته نگی و روومهت گرژی زیاتر هیچی بو نیه، وه خه لکی به که سیکی ناریک و ئیمان لاواز ته ماشای ده که ن و به که م دیته بهرچاویان، چون ده بیته موسلمان بیته و پاریزگاری نه کات له نویتی به یانی که سهنگی مهحه کی راسته قینهی باوهر و ئیمانداریتییه و جیاکه ره وهی نیوان باوهر و دوروویییه.

نوژی به یانی خه رمانیک له مزده و پاداشت

مزدهی سییه م

چینه وهی چاکه کان

کاتیک که نوژی خوین داده نیشیت بو نوژی و له چاره پروانی نوژی دایه ئەوا له ناو نوژی دایه مادام نوژی گیری داوه و راگیری کردوه.

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

" مَنْ خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ إِلَى الْمَسْجِدِ كُتِبَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ يَخْطُوهَا عَشْرُ حَسَنَاتٍ ، وَالْقَاعِدُ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ كَالْقَانِتِ ، وَيُكْتَبُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ، حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ "]

[أخرجه أحمد]

واته: ئەوهی له ماله کهی دهر بچیت بو مزگهوت به ههر ههنگاو یکی که دهینات ده چاکه ی بو دهنوسریت، ئەوهشی له مزگهوت داده نیشیت و چاره پیری نوژی ده کات وه کو قانت وایه (کهسی پاریزگار له سهه عیبادهت) و له نوژی خوینان دهنوسریت ههتا ده گهریته وه بو ماله کهی.

الله اکبر ... ئای ئەو کهسهی که که مته رخمه له نوژی به یانی چهند پاداشتیکی گه وهی له دهست ده چیت، و خوی بیبهش ده کات له خیریکی نه براوه و چاکه یه کی دوانه هاتوو، خیری دوو رکعاتی سوننه تی پیش نوژی، خیری ههنگاوه کانی رویشتن بو مزگهوت، خیری خویندنی قورئان تا قامهت ده کریت، خیری چاره پروانی له ناو مزگهوت تا کاتی قامهت، ئە گهر ئەم خیرو چاکانه بژمیردرین ده گهن به ملیونه ها، چونکه ههر چاکه یه ک به ده قات وهرده گیری و ههتا ههوت سهه قات و له وهش زیاتر.

نویتی به یانی خه رمانیک له مژده و پاداشت

وه ههروهها کهسی که مته رخه م له نویتی به یانی ته وه ده زانییت که چه ند دوعا و پارانه وهی فریشته کانی له ده ست ده چیت، ته و فریشتانه ی که به نده خواپه رسته کانی خوان، که به ته ندازه ی چاوپروکاندنیکیش به لکو له وهش که متر سه ریچی خوا ناکه ن، به لکو دروستکراون ته نها له پینا و گوپرایه لی و په رستشی خوی گه ورده ا، جا ته و که سه ی که تاماده ی نویتی به یانی نیه دوعای ته و فریشتانه ی له ده ست ده چیت و خوی لی بیسه ش ده کات که دوعای ره حمه ت و لیخوشبوون ده که ن، ته وهش کاریکی خیرداره به لام ته وهی تاماده ی نویتی به یانی نیه له ده ستی ده چیت و نایگریته وه که فریشته کان داوای بو ده که ن له ویدا. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " إِنَّ أَحَدَكُمْ مَا قَعَدَ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ فِي صَلَاةٍ مَا لَمْ يُحَدِّثْ ، تَدْعُو لَهُ الْمَلَائِكَةُ : اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ " [رواه أحمد] واته : ته گه ر به کیکتان له مزگه وتدا دانیشته و چاوه ری نویتی ده کرد ته و له ناو نویتدایه تا ده ستنویره که ی نه شکابی، فریشته کان بو ی ده پارینه وه و ده لین : خویه لی خوش به ، خویه ره حمی لی بکه .

نوڤڙي به ياني خهرمانيك له مژده و پاداشت

مژدهي چوارهم

ناماده بووني فريشته كان بوئه م نوږڙه

کاتیک که نوږڙ داده به ستریت و نوږڙ خوین ده چیتته ناو نوږڙه وه، تهوا له پیش خواجه کدا ده وهستی که پاشای هموو پاشاکانه، و خه زینه ی ناسمانه کان و زهوی به ده سته، و ده وله مند وبی پیویسته، له وکاته شدا فریشته کانی خوی گه وره ناماده ی ده بن، خوی گه وره ده فهرموی: { أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا } [الإسراء: ۷۸]

واته: ته ی پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ته ی ئیماندار: نوږڙ به جی بهینه له کاتی لادانی خور له ناوه راستی ناسمان هه تا هاتنی تاریکی شه و هه روه ها نوږڙی به یانی به جی بهینه و فهراموشی مه که (چونکه) به راستی قورئان خویندنی نوږڙی به یانی فریشته کانی شه و و روژ ناماده ی ده بن و ده یینن.

به لام تهو که سه ی که نایه ت بو نوږڙی به یانی ناماده بوونی فریشته کان له گه لیدا له ده ست ده دات و تهو فه زله گه وره یه ی له ده ست ده چیت، کاتیک که فریشته کان کوډه بنه وه بو ناونوس کردنی تهو که سانه ی گوپرایه لی فهرمانی خویان کردوه و به ده م بانگه وازی خواوه هاتون به ناماده بوونیان له مزگه وت بو ته نجامدانی نوږڙی به یانی به کومه ل و له کاتی دیاری کراوی خویدا، به لام به پیچه وانه وه ته وه ی ناماده نه بیته تهوا له بی تاگا و خه الووه کان ناونوس ده کریت و له وانه ی که وازیان له نوږڙی به یانی هیئاوه تو مار ده کریت، جا هه لویستی چون ده بیته به رانه بر به دروستکارو په روه رد گاره که ی، و بیانو پوزشی چی ده بیته به رانه بر به خوا له نه هاتنیدا بو نوږڙ؟

نوڤڙي به ياني خه رمانيك له مژده و پاداشت

بيانووي چي دهبيت له روژي دواييدا كاتيڪ كه نامه ي كرده وه كان ده كرينه وه بو
خويندنه ويان و تاماده ده كرين، و هممو مروقيكيش نامه كه ي خو ي وهرده گريت، جا
يان نه و هتا به دهسته راستي و هري ده گريت يا خود په نا به خوا به دهسته چه پي، يان
بيانووي چي دهبيت به رانبه ر به خوايه ك كه هيچ شتيكي لا شاراوه نيه؟

عن أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : "
تَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ " ، ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ : فَاقْرَأُوا إِنَّ
شِئْتُمْ : { إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا } [متفق عليه] . واته : فريشته كاني شهو و روژ
له كاتي نوږي به يانيدا يه ك ده گرن و كوده بنه وه، پاشان نه بوهوره يره دهبيت : نه گهر
ويستتان نه م نايه ته بخويننه وه: ﴿ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴾ .

نای تهو كه سه ي تاماده نه بوو له نوږي به ياني چه ند خيرو چا كه ي له دهست ده چي ت،
چه ند پله و پايه له دهست خو ي ده دات، و چه ند تاوان و خراپه ي له سه ر خو ي داناوه
وبار كرووه، و چه ند پله به ره و خوار روښتووه له بري ته وه ي به رز بيته وه .

نوێژی به یانی خه رمانیک له مژده و پاداشت

مژده ی پینجه م

چوونه به ههشت و رزگار بوون له ئاگر

کاتیك كه قامهت ده كریت بۆ نوێژ و نوێژ خوین ده چیتته ناو نوێژهوه، ئای چه ند سه ركه وتن و بردنه وه یه کی گه و ره و پاداشتیکی نه براوه ی بۆ هه یه، و ده بیته به خاوه نی چ فه زلا و به خششیکی خوا یی !! چۆن وانیه، له کاتیكدا ته و له پیشگای خوا یه کدا وه ستاوه كه خاوه نی هه موو شتیکیه و لابه ری خه م ودلته نگی و ناسۆریه، و گه نجینه کانی ئاسما نه کان و زه وی به ده ستی ته وه و ده و له مه ند و به خشنده یشه .

پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رمویه تی : " لَنْ يَلِجَ النَّارَ أَحَدٌ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا " يَعْنِي الْفَجْرَ وَالْعَصْرَ " (رواه مسلم) واته : ناچیتته ناو ئاگری دۆزه خه وه كه سیك كه پیش ده رچوونی خۆر و پیش ئاوا بوونی نوێژ بکات (واته به یانی و عه صر).

جا ته وه ی نوێژی به یانی و عه صر نه کات ته وا به ر ته م فه رمووده یه نا که ویت و دلنیا نیه له رزگار بوونی له ئاگر، به لکو دوور نیه که به چیتته ناو ئاگره وه په نا به خوا.

وعن أبي موسى الأشعري رضي الله عنه قال : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَنْ صَلَّى الْبُرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ " [متفق عليه] ، والبردان : هما الفجر والعصر . واته : ته وه ی ته و دوو نوێژه ته نجام بدات كه له کاتی سه رمادا ده کرین ته وا ده روا ته به هه شته وه، (مه به ست له نوێژی به یانی و عه صره).

جا ته وه شی ئاماده ی نه بیته و به تاییه تی ته و دوو نوێژه نه کات ته وا له وانه ناژمی ریت كه جیگا و نوینی نه رم و گه رم به جی ده هیلن، و له وانه هه ژمار نا کرین كه وه لامی بانگه وازه که ی خوا یان داوه ته وه کاتیك كه بانگییژ له بلندگۆکانه وه بانگی ده کات و ده لیت:

{ حي على الصلاة ، حي على الفلاح ، الصلاة خير من النوم } ، جا نوێژ له و کاته دا سه ركه وتنه بۆ به نده له دنیا و دوا رۆژدا و ته وه شی ته نجامی نه دات رزگار بوون و قوتار بوونی بۆ نیه مه گه ر به زه یی خوا بیگریته وه .

نویتی به یانی خه رمانیک له مژده و پاداشت

مژدهی شه شه م

بینینی خوی په روهردگار

ئومیډ ده کری بو ته و که سهی که به رده وامه له سه ر نه جامدانی نویتی به یانی و عصر

به کیك بیټ له وانهی که خوی په روهرد گاریان ده بینن.

فَعَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَنَظَرَ إِلَيَّ الْقَمَرَ لَيْلَةً - يَعْنِي الْبَدْرَ - فَقَالَ: "إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تُضَامُونَ - تَضَارُونَ - فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا" يعني الفجر والعصر، ثُمَّ قَرَأَ: { وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ }، قَالَ إِسْمَاعِيلُ - أَحَدُ رَوَاةِ الْحَدِيثِ - افْعَلُوا لَا تَفُوتَنَّكُمْ [متفق عليه]

واته: جه ریری کوری عبدالله ده لیت: ئیمه لای پیغه مبه ر بووین صلى الله عليه وسلم جا ته ماشای مانگی کرد که له و کاته دا مانگی چواره بوو، پاشان فه رموی: ئیوه له روژی دوا پیدا په روهرد گارتان ده بینن وه کو چوڼ ته م مانگه ده بینن و هیچ نار ه حه تیه کتانیس توش ناییت له کاتی بینینه که دا به وهی پال پالین و قه ره بالغی روو بدات به لکو به ئاسانی وجوانی ده بینن، جا (بو ته و مه به سته) ته گهر توانیتان با هیچ هوکاریکی بی ئاگاییتان به سه ردا زال نه بیټ له وهی نویتی پیش ده رچوونی خوړ و پیش ئاوا بوونی بکه ن، (واته نویتی به یانی و عصر) پاشان ته م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴾.

الحافظ ابن حجر (رحمه الله) ده لیت: زانایان ده لین: هوکاری باسکردنی ته و دوو

نویتی له گه ل بابته تی بینینی خوادا، ته وه یه که نویتز خوی باشتیرین عیبادته، و

نوٲیژی به یانی خه رمانیک له مژده و پاداشت

به تاییه تیش چه ندین فهزل و چاکه سه بارهت بهو دوو نوٲیژه هاتوو و باسکراوه که بو نوٲیژه کانی تر باس نه کراوه، له کوبونوهوی فریشته کان و بهرزبونوهوی کردهوه کان و جگه له وانهش، جا بوٲیه ئه و دوو نوٲیژه باشتزینی نوٲیژه کان، بوٲیه گونجاوه که بکه ری ئه و نوٲیژه پاداشت بدریتهوه به باشتزین پاداشت و چاکه که ئه ویش بریتیه له بینینی خوای گه وره له روژی دواییدا.

تابه و شیوهیه خه لکی تاموژگاری یه کتر ده کهن له سه ر ئه نجامدان و به ردهوام بوون له سه ر نوٲیژه کان به جه ماعت له مزگه وتدا، له نیوانیشیاندا هه ر دوو نوٲیژی به یانی و عه صر تاییه ت کراوه، له بهر گرنگیان، چونکه ئه و دوو نوٲیژه له دوای پشوودان و خه وهوه دین، که میکیش له خه لکی تامادهی ده بن ولا حول ولا قوه إلا بالله العظیم که سیك که ئیمان و باوه ر له دلیدا دانه مه زرابیت و خوشه ویستی دواروژ له ناخیدا نه بییت به ردهوام نابیت له سه ر ئه و دوو نوٲیژه و چونکه ئه و کاته تامادهیه دونیا بفروشییت به دواروژی.

به پیچه وانه شه وه که سیك که هه موو خه م و خه فه تی خه وتن و خواردن و خواردنه وه و کوکردنه وهی مال و سامان بییت به پله ی یه که م و نوٲیژه کانیشی به پله ی دووه م بن ئا ئه وه دوارو زیانباره .

مژدهی چه وتهم

پاداشتی شه و نوویژ

به و شیویه مژده کان به رده و امن بو کهسانی خاوهن هیممهت بهرز و تهوانه ی پله و شوینی بهرز ده خوازن له به هه شتدا.

عن عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا قَامَ نِصْفَ اللَّيْلِ ، وَمَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فِي جَمَاعَةٍ فَكَأَنَّمَا صَلَّى اللَّيْلَ كُلَّهُ " [رواه مسلم] .

واته : تهوهی نوویژی عیسا به جهماعهت بکات وه کو تهوه وایه که نیوهی شه وه که شه و نوویژی کرد بیته ، وه تهوهشی نوویژی به یانی به جهماعهت بکات وه کو تهوه وایه که هه موو شه وه که شه و نوویژی کرد بیته .

نوێژی به یانی خه‌رمانیك له مژده و پاداشت

مژده‌ی هه‌شته‌م

دوعاو پارانه‌وه‌ی فریشته

ئای فه‌زلی خوی میهره‌بان چه‌نده زۆره بۆ که‌سیك که گوێرایه‌لی بکات و به‌پیی قورئان و سوننه‌ت کاروکرده‌وه بکات، چونکه فه‌زل و چاکه‌ی خوا ته‌نها به نوێژه‌وه کۆتایی نایه‌ت به‌لکو نوێژخوین به‌به‌رده‌وامی له‌ناو پاداشتیکی گه‌وره‌دایه‌، و چاودێری خوایی ده‌وره‌ی داوه و فریشته‌کانیش بۆی ده‌پارینه‌وه.

عَنْ عَلِي بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ :
" مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ ثُمَّ جَلَسَ فِي مُصَلَّاهُ ، صَلَّى عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ ، وَصَلَّاتُهُمْ عَلَيْهِ : اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ " [رواه أحمد وحسن إسناده الشيخ أحمد شاكر]

واته: ئەوه‌ی نوێژی به‌یانی بکات و پاشان له نوێژگه‌که‌ی دابنیشیت ئەوا فریشته‌کان سه‌لاواتی له‌سه‌ر ده‌ده‌ن، و سه‌لاواته‌که‌ش به‌م شیوه‌یه‌یه که ده‌لین: خوایه لیبی خۆش به، خوایه ره‌حمی لی بکه.

جا ئەوه‌ی که خه‌وتوو له‌کاتی نوێژی به‌یانیدا ئایا پشکی هه‌یه له‌م ده‌ستکه‌وته‌دا و به‌شداره‌ تیبیدا؟ نه‌خیر، سویند به‌خوا ته‌نها خه‌ساره‌مه‌ندی و زیانباری به‌رده‌که‌ویت و په‌شیمانی چاوه‌روانی ده‌کات.

وه ئایا که‌سیك گوێرایه‌لی خوا بیته‌ هاتای که‌سیکه که سه‌رپیچی خوا ده‌کات؟ که‌سیك که وازی له دنیا و جوانی و رازاوه‌یه‌تی هی‌ناوه و سه‌رقاله به‌نوێژه‌وه له‌وکاته‌دا وه‌کو که‌سیك وایه که هه‌موو هه‌ول و خه‌م و گرنگیه‌کی دنیا به‌ و وازی له نوێژ هی‌ناوه؟ نه‌خیر به‌هیچ شیوازیك وه‌کو یه‌ک نین.

نویژی به یانی خهرمانیک له مژده و پاداشت

مژدهی نویهم

پاداشتی حه ج و عومره یه ک

ئه گهر ئه و که سهی که نویژی به یانی به جهماعهت له مزگه وتدا ده کات و بریاری به کلاکه ره وه بدات و به سهر نه فسی خویدا زال بییت و شهیتان نائومیید بکات به وهی بتوانییت له و شوینه ییدا دابنیشییت هه تا خوړ دهرده چییت، ئه و پاداشتی حه ج و عومره یه ک بو خوئی به ده ست ده هی نییت.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " مَنْ صَلَّى الْغَدَاةَ - الْفَجْرَ - فِي جَمَاعَةٍ ، ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ ، كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ تَامَّةٍ تَامَّةٍ تَامَّةٍ " [رواه الترمذي وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم ٦٣٤٦] .

واته: ئه وهی نویژی به یانی به جهماعهت بکات و پاشان دابنیشییت زیگری خوا بکات هه تا خوړ دهرده چییت و دو تر دوو رکعات نویژ بکات، ئه و پاداشتی حه ج و عومره یه کی ته و او ته و او ته و او بو هه یه .

جا کوان ئه وانهی که تامه زرۆی حه جن یان عومره ن وا پاداشته کان له نزیک مالتان بو ئاماده یه و به شیوه یه ک که چاکه و پاداشت دهرژیته نیو نامه ی کرده وه چاکه کانته وه .

نوڤڙي به ياني خهرمانيك له مژده و پاداشت

مژده ي دهيم

له ژير چاوديري و پاريزگاري خوادايه

مژده يه كه له دواي يه كه كاني خواو پيغه مبهره كهي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بهرده وامه بو نوښخويني به ياني به جه ماعت، ته نانه ت كار گه يشتوته ته وهي كه تهو كه سه له ژير پاراستني خوادايه تهو روژه.

فعن جندب بن عبد الله رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: " مَنْ صَلَّى صَلَاةَ الصُّبْحِ فَهُوَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ ، فَلَا يَطْلُبُنْكُمْ اللَّهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ ، فَإِنَّهُ مَنْ يَطْلُبْهُ مِنْ ذِمَّتِهِ بِشَيْءٍ يُدْرِكْهُ ، ثُمَّ يَكْبَهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ " (رواه مسلم).

واته: تهوهي نوښځي به ياني به جه ماعت بکات تهوا له ژير پاراستن و ته مانه تي خوادايه، جا کاريك مه کهن که که خوا دواتان بکه ویت له وهي په يمانی داوه بيپاريزيت، چونکه خواي گه وره دواي هه رکه س بکه ویت له وهي په يمانی داوه به شتيك تهوا ده يگریت وپاشان به روودا ده يخاته ناو تاگري دوزه خوه.

ته مه ش مانای ته وهيه که ته وهي نوښځي به ياني نه کات بهو شيويه تهوا شه يتان له ته ستوي ده گريت، و پي پي ده کنيت، و به لايه وه گرنگ نيه له هه ر دوليکدا فريي بدات، ده سته رداری ده بيت.

جا له کوتاييدا به ريزان بينيتان که که سي تاماده بوو له نوښځي به ياني چند فزل و پاداشتي بو هه يه و ته وهشي تهو نوښځه ناکات چند چاکهي گه وره له ده ست خوي داوه؟ داواي بهرده وامي له خواي گه وره ده که ين له سه ر دينه که ي.

